

દિવેલાના રેશમના કીડાનો ઉછેર : એરીકલ્યર

શ્રી એમ. એમ. નાયક, ડૉ. એમ. બી. પટેલ, ડૉ. એમ. એસ. પુરોહિત,
પ્રો.એસ.એન.ગજજર,ડૉ. જી.જી. રાદીયા અને ડૉ. એચ.વી. પંડ્યા

કીટક શાસ્ત્રવિભાગ
ન.મ.કૃષિ મહાવિદ્યાલય
નવસારી કૃષિ યુનિવર્સિટી
નવસારી-૩૮૬ ૪૫૦

એરીકલ્યર ઉદ્યોગ બે ભાગમાં વહેચાયેલ છે. (૧) દિવેલાના રેશમના કીડાનો ઉછેર (૨) રેશમ ઉદ્યોગ (એરીકલ્યર) પ્રથમ ભાગમાં દિવેલાના રેશમના કીડાના ઉછેર માટે દિવેલાના પાનનો ખોરાક તરીકે ઉપાયોગ કરવામાં આવે છે. જેને સંસ્કૃતમાં એરન્ડા અથવા એન્ટી કહેવામાં આવે છે. જેથી આ રેશમના કીડા એરી રેશમના કીડા તરીકે પણ ઓળખાય છે. રેશમ ઉદ્યોગમાં તૈયાર થયેલા કોરોટામાંથી રેશમ છુટુ પાડી તેને કાંતવામાં આવે છે. આ કીડાના કોરોટાના તાંત્રણ ટૂંકા હોય તેને કાંતી શકાતું નથી એટલે કપાસના રૂ ની માફક કાંતીને તેમાંથી શુદ્ધ રેશમના તાંત્રણ તૈયાર કરવા પડે છે.

કેન્દ્રીય રેશમ બોર્ડ દ્વારા દિવેલાના રેશમના કીડાઓની જુદી જુદી જાતો વિકસાવવામાં આવેલ છે અને સાથે સાથે દિવેલાના પાકની પણ ઘણી આશાસ્પદ જાતોની વિવિધ વિસ્તારમાં વાવેતર માટે ભલામણ કરવામાં આવેલ છે. આમ એતી આધારિત આવા ગૃહઉદ્યોગને વધુ પ્રોત્સાહન આપવા તથા રોજગારીની તકો ઉભી કરવાના શુભ આશયથી તાજેતરમાં જ ભારતીય કૃષિ અનુસંધાન સંસ્થા, નવી દિલ્હીની ભલામણ ધ્વારા દેશની તમામ કૃષિ યુનિવર્સિટીમાં કૃષિ સ્નાતકના અભ્યાસક્રમમાં આ વિજ્ઞાનનો સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. કૃષિ મહાવિદ્યાલય, નવસારીના કિટકશાસ્ત્ર વિભાગમાં પણ આ ગૃહઉદ્યોગને લગતું પાયાનું સંશોધન હાથ ધરવામાં આવેલ છે જેથી ભવિષ્યમાં આ વિષય ઉપર ખેડૂતમિત્રોને વધુ તાંત્રિક માહિતી પૂરી પાડી શકાશે. ગુજરાતમાં કેન્દ્રીય રેશમ બોર્ડ દ્વારા દિવેલાના રેશમના કીડાના ગૃહઉદ્યોગને વિકસાવવા માટે ૨૦૦૮-૦૯માં એક પ્રોજેક્ટ મંજૂર કરેલ તેની કામગીરી હાલમાં ચાલુ છે.

ભારતના પૂર્વોત્તર રાજ્યોમાં એરીકલ્યરનો ગૃહઉદ્યોગ તરીકે વધુ વિકાસ થયો છે. આ રાજ્યોમાં એરી રેશમનું લગભગ ૬૦ થી ૮૫% જેટલું ઉત્પાદન થાય છે. હાલમાં દક્ષિણ ભારતમાં આંધ્ર પ્રદેશ, કર્ણાટક, તામીલનાડું, મહારાષ્ટ્ર અને કેરાલા જેવા રાજ્યોમાં આ ઉદ્યોગની શરૂઆત થયેલ છે. ગુજરાત રાજ્યમાં પણ દિવેલાના પાનની ઉપલબ્ધતાના લીધે એરીકલ્યર વિકસવાની પૂરેપૂરી શક્યતાઓ રહેલી છે. ભારત સરકારના સહયોગથી ગુજરાત સરકાર પણ આ ઉદ્યોગને વિકસાવવા માટે સતત પ્રયત્ન કરી રહેલ છે. એરી રેશમ એ શેતરૂના રેશમ પદ્ધી ઉત્પાદનમાં બીજા નંબરે છે.

સમગ્ર ભારત દેશમાં અંદાજે ૮લાખ હેક્ટરમાં દિવેલા પાકનું વાવેતર થાય છે તેમાંથી ૫૦ ટકા એટલે કે ૪ લાખ હેક્ટર વાવેતર તો ફક્ત ગુજરાત રાજ્યમાં જ થાય છે. ગુજરાત રાજ્ય દિવેલાનું ૨૦૦૦ કિલોગ્રામ પ્રતિ હેક્ટર સરેરાશ ઉત્પાદકતા સાથે દેશ તથા સમગ્ર વિશ્વમાં સોથી વધુ દિવેલા ઉત્પન્ન કરતું રાજ્ય છે. જો આ દિવેલાના પાનનો ઉપયોગએરીકલ્યર વિજ્ઞાનમાં રેશમના કીડાના ઉછેરમાં ખોરાક તરીકે કરવામાં આવે તો વધારાની આવક મેળવી વધુ રોજગારીની તકો ઉભી કરી શકાય તેમ છે. સંશોધન અખતરાના પરિણામો પરથી ફલીત થયેલ છે કે દિવેલાના છોડ ઉપરથી તેની વૃધ્ઘિ અને વિકાસ દરમ્યાન ૨૫ થી ૩૦ ટકા જેટલા પાન તોડી લેવામાં આવે તો તેના ઉત્પાદનમાં કોઈ તકાવત પડતો નથી. આમ દિવેલાના પાનનો રેશમના કીડા(ઈયળ)ના ખોરાક તરીકે ઉપયોગ કરવામાં આવે તો હેક્ટરે આશરે રૂ. ૮૦૦૦ થી ૧૦૦૦૦/- જેટલી વધારાની પૂરક આવક મેળવી શકાય તેમ છે. એરીકલ્યર ક્ષેત્રે નવા નવા સંશોધનો અને નવીન ટેકનોલોજીનો વિકાસ થઈ રહ્યો છે ત્યારે ખેડૂતમિત્રો એરીકલ્યરને પુરક ધ્વા તરીકે અપનાવી તેનો મહત્તમ લાભ લે તે જરૂરી છે.

દિવેલાના રેશમના કીડા (ઈયળ) નું જીવનચક્ર :

આ કીડાનું જીવન ઈડુ, ઈયળ (કીડા), કોશેટો અને પુષ્ટ કીટક (કૂદું) એમ ચાર અવસ્થામાં વહેચાયેલું છે. ઈડા ૮ થી ૧૧ દિવસમાં સેવાય છે. ઈયળ – વિવિધ રંગની જોવા મળે છે. આ અવસ્થા રરથી ઉ૦ દિવસની હોય છે. ઘૂપા – પૂર્ણ વિકસિત ઈયળ રેશમ કાંતવાનું પૂરું કરી ઘૂપા અવસ્થામાં રૂપાંતર પામેછે. આ અવસ્થા ૧૬ થી ૨૪ દિવસની હોય છે. પુષ્ટ – કાબરચીતરા રંગનું હોય છે. માદા કૂદું ૧ થી ૩ દિવસ સુધી આશરે ઉપ૦ થી ઉ૮૦ જેટલા ઈડા મૂકે છે.

દિવેલાના રેશમના કીડાનો ઉછેર :

દિવેલાના રેશમના કીડાના ઉછેર માટે દિવેલાના પાન મુખ્ય ખોરાક છે. એરીકલ્ટ્રચરની આ જાતી બહુક્લીય હોય જ્યાં વાતાવરણ અનુકૂળ હોય ત્યાં આખા વર્ષ દરમ્યાન ઉછેર કરી શકાય છે અને વર્ષમાં ૫ થી ૮ વખત જીવન ચક્ર પુર કરે છે. દિવેલાના રેશમના કીડાની ઉછેર પદ્ધતિ ઘણી જ સરળ તથા પ્રતિકૂળ વાતાવરણમાં પણ કરી શકાય છે. સામાન્ય રીતે આ કીડાનો ઉછેર ધરમાં દિવેલાના અને ટેપિયોકાના પાન તોડી લાવીને ખવડાવીને કરવામાં આવે છે. ગ્રીજા નિર્મોચન સુધી લાકડાની/વાંસની ટ્રેમાં ઈયળનો ઉછેર કર્યા બાદ વાંસની આડી લાકડી ઉપર દિવેલાના ૮ થી ૧૦ પાનની ઝૂડીઓ બનાવીને લટકાવી દેવાથી આ કીડા તેનાં પરથી ખોરાક મેળવી જીવન ગુજારે છે. આમ કીડા ઉછેરનો ખર્ચ ઘણો ઓછો કરી શકાય છે. જ્યારે દિવેલાના પાન ન મળે ત્યારે ટેપીયોકા, ખડકયંપો, અરડુસો, સેવન, તથા ઉમરાના પાન ખવડાવી ઈયળને ઉછેરી શકાય છે. આ રેશમના કીડાની જાત વિષમ પરિસ્થિતીમાં પણ રોગો સામે પ્રતિકારકતા ધરાવતી હોય સારી રીતે ઉછેરી શકાય છે.

રેશમના કીડા ઉછેર ગૃહ (Rearing house)

રેશમ કીડા ઉછેર ગૃહ અલાપદું હોવું જરૂરી છે. તેમ છતાં ધરમાં એકાદ વધારાના ઓરડામાં અથવા અનુકૂળતા પ્રમાણે ઘરની આજુભાજુમાં એકાદ ઓરડો બનાવીને કીડાનો ઉછેર કરી શકાય છે. ઉછેર ગૃહમાં ૧૦૦ રોગમુક્ત ઈડા માટે ૧૫૦ થી ૨૦૦ ચોરસ કૂટ જગ્યાની જરૂરિયાત રહે છે તથા ચારે બાજુ ૧.૫ મીટર ઉચ્ચા વરંડાની જરૂરીયાત હોય છે. ઉછેર ગૃહ હવા ઉજાસવાળું હોવું જરૂરી છે તેમજ ગરોળી, ઉદર, કાચીડા જેવા પરભક્તી પ્રાણીઓથી સુરક્ષીત હોવું જોઈએ.

સાધનો તથા રસાયણો: વાંસનું સ્ટેન્ડ, સૂકા પાન, ફીડીંગ સ્ટેન્ડ, વાંસની આડી લાકડી, બેડ કલીનીંગ નેટ, ચંદ્રીકા (માઉન્ટેજ), બેલેન્સ, કીડીયારૂ, પાન સંગ્રાહક પેટી, મીણીયો કાગળ, ફોમ પેડ, વાંસની /લાકડાની કીડા ઉછેર ટ્રે,

પક્ષીનું પીછું, સાબુ, બેલેન્સ, થમોભીટર, ભીનું અને સૂકું થમોભીટર, ગેસ બર્નર, બીકર, ગળણી, કાતર, ચાપુ, પેપરની પસ્તી, મેજરીગ સીલીન્ડર, માસ્ક, હાથના મોજા, મસલીન કાપડ, એપ્રોન, વાંસની ટોપલી, પ્લાસ્ટીક ડોલ, પ્લાસ્ટીક મગ, દવા છાંટવાનો પંપ, વિગેરે જરૂરી છે. રસાયણોમાં જીલીયીગ પાવડર, ફોર્માલીન, કોપર સલ્ફેટ, ક્લોરીન ડાયોકસાઈડ, ચૂનો, રેશમ કીટ ઔષ્ઠધો વિગેર.

ઉછેર ગૃહ તથા સાધનોની સફાઈ અને જંતુમુક્ત કરવા : કીડાના ઉછેરમાં લેવાના સાધનો ને પ્રથમ ચોખ્ખા પાણીથી ધોઈ બારાબર સાફ કરવા. કીડા ઉછેર ગૃહ તેમજ તેમાં ઉપયોગમાં લેવાતાં સાધનોને ૨ ટકા ફોર્માલીન અથવા ૫ ટકા જીલીયીગ પાવડરથી જંતુમુક્ત કરવા અનિવાર્ય છે જેથી રોગો આવવાની સંભાવના ઘટી જાય છે.

ખ્રોંગ :— એરીના રેશમના કીડાના તંદુરસ્ત બીજ નિયત થયેલી સરકારી, સરકારી સહાયથી કામ કરતી સંસ્થાઓ અથવા કેન્દ્રીય રેશમ બોર્ડ, ગૌહાટી, આસામના કેન્દ્ર ઉપરથી મેળવવા. ઈડાને કીડા ઉછેર ટ્રેમાં પાતળા સ્તરમાં મૂકવા. ઈડા સેવાવાના હોય તેના ૪૮ કલાક પહેલા ઈડાનો રંગ ગાઢો ભૂરો થઈ જાય છે. આ ઈડાને અંધારામાં રાખવામાં આવે છે. ૪૮ કલાક બાદ ઈડાને સવારે પ્રકાશમાં મૂકવા. ઈડામાંથી બહાર આવેલ કીડા ઉપર દિવેલાના કૂમળા પાન ખોરાક તરીકે મૂકવા જેથી કીડા પાન ઉપર આવી જશે. કીડા ઉછેર ટ્રેમાં પથારીની ફરતે ભીનું ફોમ પેડ મૂકી ઉપર મીણીયો કાગળ ઢાંકી ટ્રેને રીઅરીંગ સ્ટેન્ડમાં મકૂવી.

નાની અવસ્થાના કીડાનો ઉછેર : પ્રથમ અને બીજી અવસ્થાના કીડાના ઉછેરને 'નાન અવસ્થાના કીડાનો ઉછેર' કહેવામાં આવે છે. ઈડામાંથી સેવાયેલ આ કીડાઓને ઉછેર ટ્રેમાં દિવેલાના કૂમળા પાન સહિત મુકવામાં આવે છે. જરૂરિયાત મુજબ દિવસમાં ઉથી ૪ વખત ખોરાક આપવામાં આવે છે. ત્યારબાદ ભીના ફોમ પેડ અને મીણીયા કાગળથી ઉછેર ટ્રેને ઢાંકી દેવામાં આવે છે. જ્યારે ખોરાક આપવાનો થાય ત્યારે અડધા કલાક પહેલા ફોમ પેડ અને મીણીયો કાગળ ઉછેર ટ્રેમાંથી દૂર કરવા. ખોરાક આપી દીધા બાદ ફરી ભીના ફોમ પેડ અને મીણીયા કાગળથી ઉછેર ટ્રેને ઢાંકી દેવામાં આવે છે. આ અવસ્થા દરમ્યાન ઉછેર ગૃહનું તાપમાન ૨૩° થી ૨૭° સે તથા ૭૦ થી ૮૫ % બેજ જાળવવો જરૂરી છે.

મોટી અવસ્થાના કીડાનો ઉછેર : (Late age rearing)

ત્રીજી, ચોથી અને પાંચમી અવસ્થાના કીડાના ઉછેરને " મોટી અવસ્થાના કીડાનો ઉછેર" કહેવામાં આવે છે. ત્રણોય અવસ્થા સામાન્ય રીતે ૧૫ થી ૧૮ દિવસમાં પૂર્ણ થાય છે. આ ત્રણોય અવસ્થાઓ દરમ્યાન કીડા તેમના જીવન કાળ દરમ્યાનનો ૮૭ થી ૮૮ ટકા ખોરાક ખાય છે. આ અવસ્થાના કીડામાં ત્રીજી તથા ચોથી અવસ્થાના કીડાને મધ્યમ અને પાંચમી અવસ્થાના કીડાને પાકા દિવેલાના પાન દિવસમાં ૪ થી ૫ વાર ખોરાક તરીકે આપવા. આ અવસ્થામાં ઉછેર ગૃહનું તાપમાન ૨૩° થી ૨૭° સે. તથા બેજ ૭૦ થી ૮૫% જરૂરી છે. મોટી અવસ્થાના કીડાનો ઉછેર ત્રણ પદ્ધતિથી થાય છે.

(૧) ટ્રે/છાબડામા ઉછેર

(૨) જુડી પદ્ધતિ

(૩) પ્લેટફોમ પદ્ધતિ

(૧) ટ્રે/છાબડામા ઉછેર: વાંસના છાબડા અથવા લાકડાની ચોરસ ટ્રેમાં ધૂરા પાન મુકીને કીડાનો ઉછેર કરી શકાય છે. ચોથી અવસ્થામાં ૫૦૦ થી ૭૦૦ અને પાંચમી અવસ્થામાં ૨૦૦ થી ૨૫૦ કીડાનો ઉછેર કરી શકાય છે. આ પદ્ધતિમાં કીડાને યાંત્રિક રીતે નુકશાન થતું અટકાવી શકાય છે. જો કે આ પદ્ધતિમાં કીડાને ઉછેર કરવા વધુ જગ્યાની અને વધારે સાધનોની જરૂરિયાત રહે છે.

(૨) જુડી પદ્ધતિ:- આ પદ્ધતિનો ઉપયોગ ચોથી અને પાંચમી અવસ્થામાં જ્યારે ક્રીડાની પકડ શકૃત વધુ હોય ત્યારે કરવામાં આવે છે. આ પદ્ધતિમાં ૧૦ થી ૧૨ દિવેલાના પાનની જુડી બનાવી આડી લાકડી અથવા દોરી પર બાંધીને લટકાવવામાં આવે છે તેના પર ક્રીડાનો ઉછેર કરી શકાય છે. ક્રીડાને જ્યારે ખોરાક આપવાનો થાય ત્યારે બીજા પાનની નવી જુડી બાજુમાં બાંધી દેવામાં આવે છે. ક્રીડાની નીચેની બાજુ જમીન પર વાંસની સાદી પાથરવામાં આવે છે જેથી નીચે પડતા ક્રીડાઓને વીણી શકાય. આ પદ્ધતિમાં ક્રીડા ઉછેરની પથારીની સફાઈ કરવામાં ઓછા મજૂરની જરૂરીયાત રહે છે. તેમજ હગાર સાથે પાન ચોંટી જવાની શકાયતા નિવારી શકાય છે.

(૩) પ્લેટફોર્મ પદ્ધતિ :- આ પદ્ધતિમાં ક્રીડાના ઉછેર માટે પ્લેટફોર્મ પદ્ધતિનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. આ પદ્ધતિ છેલ્લી અવસ્થાના ક્રીડાનો ઉછેર વધુ સંઘ્યામાં કરવાનો હોય ત્યારે ભલામણ કરવામાં આવે છે. આ પદ્ધતિમાં વાંસ અથવા લાકડાનો ઉપયોગ કરી બે અથવા ત્રણ સ્તરીય પ્લેટફોર્મ/ઘોડો બનાવવામાં આવે છે. બે સ્તરીય પદ્ધતિમાં ૩૦ ઈચ્છ અને ત્રણ સ્તરીય પદ્ધતિમાં ૨૭ ઈચ્છ અંતર રાખવામાં આવે છે. આ ઈયળના ઉછેર માટે પ્લેટફોર્મમાં નાયલોનની જાળી અથવા વાંસની સાદી પાથરવામાં આવે છે. સામાન્ય રીતે આ પદ્ધતિમાં પ્લેટફોર્મની લંબાઈ અને પહેણાઈ $5' \times 7'$ સારી ગણી શકાય. આ પદ્ધતિમાં ૫૦ ટકા સુધી મજૂરી બચાવી શકાય છે. ઉત્પાદન ખર્ચ પણ ઘટાડી શકાય છે તથા રોગોનું પ્રમાણ પણ ઘટાડી શકાય છે. પરંતુ આ પદ્ધતિમાં જગ્યાની જરૂરીયાત વધુ રહે છે.

ક્રીડાના નિર્મોચન (કાંચળી ઉતારતા) સમયે રાખવાની કાળજી :

ક્રીડાની પ્રથમ અવસ્થા ઉથી ૪ દિવસ, બીજી અવસ્થા રથી ઉથી ૮ દિવસ, ત્રીજી અવસ્થા ઉથી ૪ દિવસ, ચોથી અવસ્થા ૪ થી ૫ દિવસ અને પાંચમી અવસ્થા ૭ થી ૮ દિવસની હોય છે. ક્રીડા પોતાના જીવનકાળ દરમ્યાન ચાર વખત પોતાના શરીરની કાંચળી ઉતારે છે. ક્રીડા પ્રથમ ખોરાક ખાવાનું બંધ કરે, હલનચલન કરતા નથી, માથું ઉચ્ચ રાખે અને તેનું શરીર વધુ ભરાવદાર લાગે તેવા ચિંહો જોવા મળે એટલે કાંચળી ઉતારવાની શરૂઆત થાય એમ માનવું. આ સમય દરમ્યાન તેને ખોરાક આપવો નહીં તેમજ જરૂર જણાયે ચૂનાનો છંટકાવ કરવો જેથી પથારી સુકી થશે. કાંચળી ઉતારવાની કિયા પૂરી થાય ત્યારે ક્રીડા પોતાના શરીરને વધુ પડતું હલનચલન કરતા જૂની ચામડી પૂરેપૂરી નીકળી જતા ક્રીડાનું શરીર ઢીલ થઈ જશે. જ્યારે ૮૫% ક્રીડા નિર્મોચનની કિયા પૂરી કરે ત્યારે ખોરાક આપતા પહેલા રોગો સામે રક્ષણ આપવા માટે મસલીન કાપડમાં રેશમ ક્રીટ ઔષધ અથવા લેબેક્ષ પાવડર ભરી પોટલી બનાવી તેનો છંટકાવ કરવો. પાછળના સ્ટેજના ક્રીડાઓએ કાંચળી ઉતારી નાખી હોય ત્યારે પ્રથમ બે ખોરાકમાં મધ્યમ પ્રકારના પાન આપવા. જ્યારે ઈયળ ખોરાક પર આવી જાય એટલે નેટ સહિત ઈયળને બીજી ઉછેર ટ્રેમાં લઈ લેવી. ક્રીડાની પ્રથમ નિર્મોચનની કિયા ૨૦ થી ૨૪ કલાક, બીજી અને ત્રીજી નિર્મોચનની કિયા ૨૪ કલાક અને ચોથી નિર્મોચનની કિયા ૩૦ થી ૩૬ કલાકમાં પૂર્ણ થાય છે.

પાનની જરૂરીયાત અને પાનની સાચવણી:- સો રોગમુક્ત ઈડાના સમૂહમાંથી નીકળેલા ક્રીડાના ઉછેર માટે આશરે દિવેલા/ટેપિયોકાના ૧૦૦૦ થી ૧૨૦૦ કિલો પાનની જરૂરીયાત રહે છે. ક્રીડાના ખોરાક તરીકે ઉપયોગમાં લેવાના દિવેલાના પાનની ચિંહો વહેલી સવારે અથવા સાંજના સમયે કરી ભીના કંતાનમાં વહન કરી ઉછેર ગૃહમાં લાવી પાન સંગ્રહક પેટી (લીઝ ચેમ્બર)માં વ્યવસ્થિત મૂકવા. પાન લાંબા સમય સુધી ગુણવત્તાસભર રાખવા માટે સંગ્રહક પેટીમાં ચારે બાજુ તથા ઉપરનો ભાગ ભીના કંતાનથી ઢાંકવો.

ક્રીડા ઉછેર પથારીની સફાઈ : (Bed cleaning)

દિવેલાના રેશમ ક્રીડાને દિવેલાના પાનનો જે ખોરાક આપવામાં આવે છે તેમાંથી ખાદ્ય વગરના રહી ગયેલ પાન અને પથારીમાં પડેલી હગાર પણ હોય છે. તેથી પથારીની સફાઈ દરરોજ નિયમિત કરવી અત્યંત જરૂરી છે. પથારીની સફાઈ કરતી વખતે તેમાં સવારે ખોરાક (દિવેલાના પાન) આપતા પહેલા ડાંગરનો કુસકો અથવા બેડ કલીનીંગ નેટનો જરૂર ઉપયોગ કરવો. જ્યારે ક્રીડા ખોરાક પર આવી જાય એટલે નેટ સહિત ક્રીડાને બીજી ઉછેર ટ્રેમાં લઈ લેવા. ક્રીડાના ત્રીજા નિર્મોચન પછી જુડી પદ્ધતિથી ઉછેર કરવો હોય તો બેડ કલીનીંગ નેટની જરૂરીયાત રહેતી નથી. સફાઈ કામગીરી દરમ્યાન ઉછેર ગૃહમાં નીચે પડેલી હગારનો નિકાલ કરી સ્વચ્છતા જાળવવી તથા રોગવાળા ક્રીડાનો નાશ કરવો. પ્રથમ અવસ્થામાં એક વખત નિર્મોચન પહેલા, બીજી અવસ્થામાં બે વખત એટલે કે પહેલા નિર્મોચન

પછી અને બીજા નિર્મોચન પહેલા, ત્રીજી અવસ્થામા ત્રણ વખત, બીજા નિર્મોચન પછી, મધ્યમાં અને ત્રીજા નિર્મોચન પહેલા, ચોથી અને પાંચમી અવસ્થામા દરરોજ એક વખત સફાઈ કરવી અત્યંત જરૂરી છે.

દિવેલાના રેશમના કીડાના રોગ-જીવાતો સામે રક્ષણ :

રેશમ ઉદ્યોગની સફળતાનો મુખ્ય આવાર કોશેટાના ઉત્પાદન પર અવલંબે છે. આ ઉદ્યોગના વિકાસમાં વાતાવરણ ઉપરાંત રોગ અને જીવાતથી થતું નુકશાન એ એક મુખ્ય અવરોધક પરીબળ છે. ભારત જેવા દેશમાં કે જ્યાં લગભગ આખા વર્ષ દરમ્યાન કીડાનો ઉછેર થાય છે. ત્યાં રોગોથી થતું નુકશાન રેશમ ઉત્પાદનમાં ખૂબજ અગત્યનો ભાગ ભજવે છે. એક અંદાજ મુજબ ભારતમાં દર વર્ષે રોગોથી ડો. ૪૦% નુકશાન થાય છે.

દિવેલાના રેશમના કીડા ઉપર મુખ્યત્વે પેઢીન(પ્રજીવ), ગ્રાસરી(વિષાણુ) ફ્લેચરી(જીવાણુ) અને મસ્કરડાઈન (ફૂગ) જેવા રોગો નોંધાયેલ છે. રેશમના કીડાને થતાં જુદા જુદા રોગો પૈકી પેઢીન (પ્રજીવ) એ એક ઘણો અગત્યનો રોગ છે. ઉજી માખી, ડરમેસ્ટીડ બીટલ તથા ઉદર, ગરોણી, કાચીડા જેવા નુકશાનકારક પ્રાણીઓથી ઉછેર ગૃહને સુરક્ષાતી રાખવું. ગુજરાતમાં ગ્રાસરી અને ફ્લેચરી રોગો નોંધાયેલ છે. આવા રોગોનાં ઉપદ્વદ્ધી કેટલીક વાર ઉછેર ગૃહમાં બધી જ ઈયળોનો નાશ થાય છે અને ઘણું જ આર્થિક નુકશાન થાય છે. આના નિયંત્રણ માટે ઈયળ ઉછેર દરમ્યાન નીચે મુજબનાં ઉપાયો હાથ ધરવા.

નિયંત્રણ:

ઈડા ઘરમાંથી ઈડા લાવ્યા પછી તરતજ ઈડાને ૨ % ફોર્માલીનની માવજત આપવી. કીડા ઉછેરઘર અને સાધનોને ફોર્માલીન ૨% થી ધોવા. ઉછેર ગૃહમાં યોગ્ય તાપમાન અને ભેજ જાળવવો. કીડાઓને સારી ગુણવત્તાવાળા પાનનો ખોરાક આપવો જોઈએ તેમજ ઉછેરની જગ્યામાં કીડાઓની યોગ્ય ગોદવણી કરવી. રોગીએ કીડાઓને વીણી કાઢી તેનો નાશ કરવો. રેશમ કીટ ઔષધનો ઉપયોગ કરી તેને જીવા કપડાથી કીડાઓ ઉપર ભભરાવવું. રેશમ કીટ ઔષધ દરેક નિર્મોચન પછી એક વખત અને પાંચમા તબક્કે દર ચોથા દિવસે છંટકાવ કરવો. સદરહું છંટકાવ ખોરાક નાંખવાના અડધો કલાક પહેલાં કરવો. ઉજી માખીના નિયંત્રણ માટે કીડાની પથારીની ફરતે નેટનો ઉપયોગ કરવો તથા ત્રીજી, ચોથી અને પાંચમી અવસ્થાન કીડાના ઉછેર દરમ્યાન ઉઝીસાઈડનો છંટકાવ કરવો. આમ આ રીતે ઉજી માખીને નિયંત્રણમાં લઈ શકાય છે. આ ઉપરાંત ઉદર અને ગરોણી જેવા પ્રાણીઓ પણ કીડાને ખૂબજ નુકશાન કરે છે. તેથી તેનું નિયંત્રણ કરવું જરૂરી છે.

વાંસની ચંદ્રિકા ઉપર ઈયળને ચઢાવવી અને કોશેટા ઉતારવા:

પૂર્ણ વિકસિત ઈયળ રેશમ કાંતવા માટે (સ્થિપનીંગ) તૈયાર થાય છે ત્યારે ખોરાક લેવાનું બંધ કરી દે છે અને કોશેટામાં રૂપાંતર થવા અનુકૂળ જગ્યા શોધતા હોય છે. આવા કીડાનો રંગ પારદર્શક પીળાશ પડતો જોવા મળે છે અને કીડાનું કદ પણ થોડું નાનું થતું હોય છે. આવા કીડાને ટ્રેમાંથી હાથ વડે

પકડી વાંસની ચંદ્રિકા ઉપર યોગ્ય અંતરે ચઢાવવામાં આવે છે. વાંસની ચંદ્રિકાની જગ્યાએ આંખા અને ફણસના પાનની છાબડી અથવા મરધીના ઈડા માટેની થર્મોકોલની ખાડાવાળી સીટનો ઉપયોગ કરી ઉત્તમ પ્રકારના કોશેટા મેળવી શકાય છે. આ કીડા ૨ થી ૩ દિવસમાં રેશમ કાંતવાનું પૂરું કરી ઘૂપા અવસ્થા ઘારણ કરે છે. આ સમય દરમ્યાન તાપમાન ૨૫° સે તથા ભેજ ૬૦ થી ૬૫ % જળવાય રહે તે ધ્યાન રાખવું. આ સમય દરમ્યાન કીડાને ખેલેલ પહોંચાડવી નહિં.

વાંસની ચંદ્રિકા ઉપર કીડાઓ ચઢાવ્યા પછી છદ્રા અથવા સાતમા દિવસે તૈયારે થયેલા કોશેટાને ઉતાર્યા બાદ કોશેટા સાથે ચોટેલી હગાર, સૂક્ષ્મ પાન અને કચરો દૂર કરી સારા છાબડામાં એકઠા કરવા. આ કોશેટા ખુલ્લાં મોઢ વાળા (Open mouthed) હોય તેમાં રહેલાં ઘૂપાને છૂટા પાડવામાં આવે છે અને બાકી રહેલાં કોચલાં (શેલ) કે જેને 'કટ કફૂન' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. કટ કફૂન ને બજારમાં વેચવામાં આવે છે. આવા કોશેટાનાં તાંત્રણાં ટૂંકા હોય તેને કપાસના રૂની માફક તકલી અથવા અંબર ચરખા ઉપર કાંતીને શુદ્ધ રેશમ મેળવી શકાય છે. આવા કામોદીનું ગુજરાત ખાદી ગ્રામોધોગ બોર્ડ તથા કેન્દ્રીય રેશમ બોર્ડ જેવી સંસ્થાનો સંપર્ક કરી તેની મદદ અને માર્ગદર્શન મેળવી શકાય છે. આ યોજનાના અમલીકરણ માટે ગુજરાતમાં રાજ્ય સરકારશી દ્વારા સ્થાપવામાં આવેલ "ગુજરાત રાજ્ય

હાથશાળ અને હસ્તકલા વિકાસ નિગમ લી. ગાંધીનગર" ની એજન્સી નિયુક્ત કરવામાં આવેલ છે. નિગમે ખેડૂતો દ્રારા ઉત્પાદિત થયેલા કોશેટાના ઘૂપા સાથેના ભાવ પોષણક્ષમ ભાવ એક કિલોના રૂ. ૫૦/- રાખ્યો છે.

અર્થકરણ :

૧૦૦ રોગમુક્ત દિવેલાના રેશમના કીડાના ઈડાના સમૂહ (ડી.એફ.એલ.)ના ઉછેરથી આશરે ૬ થી ૮ કિલો 'કટ ક્રૂન' નું ઉત્પાદન મળી શકે છે. આ માટે અંદાજીત ૧૦૦૦ થી ૧૨૦૦ કિલો દિવેલાના તાજા પાનની જરૂરીયાત રહે છે. એક હેકટર દિવેલાના પાકમાંથી ૩૦% પ્રમાણે ૪ થી ૫ ટન જેટલાં પાનનું ઉત્પાદન મળી શકે છે. ઉત્તર-પૂર્વ રાજ્યોમાં કટ કોશેટાનો ભાવ પ્રતિ કિલોના લગ્ભગ ૨૫૦ થી ૩૦૦ રૂપિયા જેટલો મળે છ અને કોશેટામાંથી મળતા ઘૂપાનો ભાવ પ્રતિ કિલોના રૂ. ૪૦ થી ૧૦૦ જેટલો મળે છે. આ ઘૂપાનો ઉપયોગ અમુક જાતીના લોકો પોતાના ખોરાક તરીકે કરે છે. મરધા-બતકાં-ડુક્કર ઉછેર તથા મત્સ્યપાલન ઉછેરમાં ખોરાક તરીકે પણ આવા ઘૂપાનો ઉપયોગ કરી શકાય છે. રેશમના કીડાની હગારનો ઉપયોગ બાયોગેસ તરીકે પણ કરી શકાય છે. એરી રેશમ બીજા રેસાઓ જોડે સહેલાઈથી ભેગવી કાંતી શકાય છે. આ રેશમ અતિ મુલાયમ તથા વધુ થર્મલ વેલ્યુ ધરાવે છ તેથી તેનો ઉપયોગ વણાટ ઉધોગમાં ધાબળા, ચાદર, સાલ, ટાઈ, હુપણી, બેડ કવર, ઓશિકાના કવર, પડા, મેટ, સાડી વિગેરે બનાવવામાં થાય છે. એરી રેશમના વધુ ઉત્પાદન માટે દિવેલાની જીસીએચ-૫ અને જીસીએચ-૪ જાતોના પાનનો ઉપયોગ કરવો. આદિવાસી અને નાના સિમાંત ખેડૂતોના ઘરના સભ્યો પણ સમય કાઢી નજીવા મૂડીરોકાણ કરીને વધારાની આવક ભેગવી શકે તેવો એક વ્યાપારીક ધોરણે અપનાવવા જેવો ખેત આધારિત ગૃહઉદ્યોગ છે.

વિશેષતા:

એરી રેશમની મુખ્ય વિશેષતા એ છે કે તે અહિસક છે. જ્યારે અન્ય રેશમ હિંસક છે. એરી રેશમના કોશેટામાં એક છેડે કાણું પાડી તેમાંથી ફૂફુ બહાર આવે છે. આમ કોશેટો બગડતો ન હોવાથી રેશમ ચોખ્યું રહે છે.

—:વધુ માહિતી માટે સંપર્ક કરો:—

પ્રાધ્યાપક અને વડા,
કીટક શાસ્ત્ર વિભાગ,
ન.મ.કૃષિ મહાવિદ્યાલય,
નવસારી કૃષિ યુનિવર્સિટી, નવસારી